

неніе то има обстоятелства по' велики, є примѣръ, или сравненіе — Отъ по' велико — ако има равни, є — Отъ равно — Ако има по' малки, є — отъ но' мало — и. п. „Мудрость та и прилъжаніе то направи Европѣ тѣ да дава законы на сичкіа свѣтъ; може и всякій народъ да бѣде благополученъ, ако има прилъжаніе за просвященіе то (отъ по' велико подобно).“ — и — „Ако вы, и ако сте лукави, давате благи данія на ваши тѣ чяда, колко повече може да даде небесный отецъ, на оныя, кой то му ся молятъ?“ (Отъ по' мало подобно). и проч. Но въ писма та треба примѣри тѣ да сѣж по кратки и по' прости.

88-о. Кога то примѣръ є добръ казашъ, но при-
способленіе то му стои да го направи слыхателя; или об-
стоятелства та, и произведеніе то имать подобіе, но при-
чина та има разность дума ся — Парабола (Причта).
тя сязема и отъ одушевленни, и отъ не одушевленны, и
отъ истинска Історія, и отъ измысленна, какви то сѣж
Омерови тѣ параболы отъ потоцы, клинове (Громова
стрела), отъ пчелы, отъ жеравы, отъ овцы, Слонове, же-
ны, мѣжи, и проч. Каквы то ся причты тѣ въ Евангеліе
то. Парабола та прочее є размѣщенна Метафора,
или Метафора изложена по' пространно, като примѣръ.

И Апологѣа и Басня та имать основаніе одушевлен-
ни тѣ, и неодушевленни тѣ, какъ то, и Парабола та. Но
имать главнѣя разность между си, зашто тѣи представля-
ватъ бездушны тѣ, като одушевленни, и безсловесни тѣ,
като словесни, и колко то приказватъ, или є чудо, или
могѣтъ да бѣдять, но не существовать, или не сѣж до-
стовѣрни. А Парабола та ги прегледва споредъ есте-
ственни тѣ имъ дѣйствія, и мърданія истина и дѣломъ, и
ги приспособлява, въ подлежаще то слово, както є ле-
сно да го разумее человекъ, като сравни Есоповы тѣ